د یعقوب رسول خط

ایمان او حکمت

١ (١) د خُدائ پاک او د مالِک عیسیٰ مسیح غلام د یعقوب د طرفه دې هغه دولسو واړو قبیلو ته چې په مختلفو قومونو
کښې خوارۀ وارۀ شوی دی، هغوئ ټولو ته دې سلام وی. (٢) اے زما ورونړو او خوېندو، کله چې تاسو په قِسما قِسم
آزمېښتونو کښې راګېر شئ نو خپل ځان بختور ګنړئ. (٣) ځکه چې تاسو ته پته ده چې ستاسو د ایمان آزمېښت صبر پېدا
کوی. (٤) نو پرېږدئ چې صبر په تاسو کښې خپل کار پوره کړی چې تاسو پاخۀ او بالغان شئ او په تاسو کښې به بلکل د
څۀ خبرې کمے نۀ وی. (٥) خو کۀ په تاسو کښې په چا کښې د حِکمت کمے وی نو هغه دې د خُدائ پاک نه وغواړی
څوک چې بېخفګانه ټولو له په سخاوت سره ورکوی او تاسو له به یې هم درکړی. (٦) خو په ایمان سره دې سوال کوی او
هیڅ شک مۀ کوئ ځکه چې شک کوونکے د سمندر د هغه چپو په مِثال دے کومې چې د هوا په زور بره او ښکته کېږی.
(٧) داسې سړے دې دا نۀ ګنی چې ګنې ما ته به د مالِک نه څۀ په لاس راشی. (٨) داسې سړے دوه زړیه وی او په خپلو
ټولو کارونو ټینګ ولاړ نۀ وی.

غریبی او مالداری

(٩) نو غریب ورور دې په خپله اوچته مرتبه فخر وکړی، (١٠) خو مالدار دې په خپل عاجز حالت فخر وکړی، ځکه چې
مالداره به لکه د ځنګلی ګل په شان اوچ شی. (١١) څنګه چې د نمر تاو واښۀ او ګلونه اوچوی او د هغوئ ښائست ختموی،
نو دغه شان به مالدار هم سره د خپل ټول کاروبار ختم او د خاورو سره خاورې شی.

آزمېښت او لمسون

(١٢) بختور دے هغه څوک چې آزمېښت برداشت کړی، ځکه کله چې هغه په آزمېښت کښې قائم پاتې شی نو هغه به د
ژوندون تاج حاصل کړی د کوم چې خُدائ پاک د خپلو مینه والو سره وعده کړې ده. (١٣) د آزمېښت په وخت کښې دې
څوک هم داسې نۀ وائی چې، ”زۀ خُدائ پاک ووآزمائیلم،“ ځکه چې خُدائ پاک څوک هم په ګناه نۀ آزمائی او نۀ هغه څوک
په آزمېښت کښې اچوی. (١٤) خو هر څوک هغه وخت په آزمېښت کښې پرېوځی کله چې هغه د خپلو شهوانی خواهشاتو په
جال کښې راګېر شی. (١٥) نو کله چې د هغۀ بد خواهش راوچت شی نو ګناه ترینه پېدا شی، او کله چې ګناه زیاته شی نو
مرګ ترې پېدا شی. (١٦) اے زما خوږو ورونړو او خوېندو، مۀ دوکه کېږئ. (١٧) هر ښۀ او کامِل نعمت زمونږ د خُدائ پلار
د طرف نه راځی چا چې په آسمان کښې نُور پېدا کړے دے. هغه کله هم نۀ بدلېږی او نۀ تیارۀ راڅپری. (١٨) هغۀ د خپل
مقصد پوره کولو دپاره مونږ د حق کلام په وسیله پېدا کړُو نو چې مونږ د هغۀ په مخلوقاتو کښې وړومبۍ مېوه شُو.

کلام اورېدل او پرې عمل کول

(١٩) اے زما ورونړو او خوېندو، دا خبره یاده ساتئ چې هر څوک دې په اورېدو کښې تېز او په وینا کښې قلاره او په غصه
کښې سوړ وی. (٢٠) ځکه چې د انسان غصه د خُدائ پاک د صداقت کار نۀ شی کاملولے. (٢١) نو ځکه تاسو ټول د ځان

نه د پليتوالے او د بدئ گند لرې کړئ، او هغه کلام ډېر په عاجزئ سره قبول کړئ چې په تاسو کښې کَرلے شوے دے. په
دې کښې ستاسو د ژوند بچ کولو طاقت دے او دا تاسو بچ کولے شی. ۲۲ خو په کلام عمل کوونکی جوړ شئ، او مهٔ
صرف هغه اورېدونکی جوړېږئ ځوک چې ځان دوکه کوی. ۲۳ ځکه چې هر ځوک چې د کلام اورېدونکی دی خو په هغې
عمل نهٔ کوی نو هغه د هغه سړی په شان دے ځوک چې خپل شکل په آئينه کښې گوری. ۲۴ او خپل ځان ته د کتلو نه
وروستو هغه لاړ شی او سمدستی ترې هېر شی چې هغه څنگه ښکارېدو. ۲۵ خو کوم سړے چې هغه کامِل شريعت ته په
غور سره گوری چې خلاصون ورکوی او په هغې عمل کوی او څهٔ چې هغه واوری هغه هېر نهٔ کړی نو په هغې باندې به
عمل کولو به هغه برکت حاصل کړی. ۲۶ کهٔ ځوک خپل ځان دينداره گنی او بيا خپله ژبه په قابو کښې نهٔ ساتی، هغه خپل
ځان دوکه کوی، او د هغهٔ دينداری بې‌کاره ده. ۲۷ د خُدائ پلار په وړاندې چې خالص او پاک دين دے يعنې هغه دا چې د
يتيمانانو او کونډو په مشکلاتو کښې د هغوئ مدد وکړئ او خپل ځان د دُنيا د گندگئ نه وساتئ.

د طرفدارئ په خلاف خبردارے

۲ ۱ اے زما وروڼو او خوېندو، کهٔ چرې ستاسو زمونږ په مالِک عيسیٰ مسيح ايمان وی ځوک چې د جلال مالِک دے،
نو بيا تاسو څنگه طرفداری کولے شئ؟ ۲ فرض کړئ چې کهٔ يو سړی د سرو زرو گوته او ښائسته جامې اغوستې وی او
ستاسو د عبادت ځائ ته راشی او يو غريب سړے هم په شلېدلو جامو کښې دننه راشی، ۳ کهٔ تاسو هغه سړی ته زيات
اهميت ورکړئ چې ښائسته جامې يې اچولې وی او ورته ووايئ چې، ”دلته بره د دې عزت په ځائ کښې کښېنئ،“ خو
غريب سړی ته ووايئ چې، ”تهٔ هلته ودرېږه،“ او يا، ”بهر د ور سره نزدې کښېنه،“ ۴ نو ولې دا تاسو په خپل مينځ کښې
طرفداری ونهٔ کړه؟ او تاسو د بدنيتئ منصفان نهٔ شوئ؟ ۵ اے زما خوږو وروڼو او خوېندو، واورئ، ولې خُدائ پاک
هغوئ نهٔ دی غوره کړی ځوک چې د دُنيا په نظر کښې غريب دی چې په ايمان به مالداره شی او د هغه بادشاهئ وارثان به
شی چې مالِک يې د هغوئ سره وعده کړې ده ځوک چې ورسره مينه کوی؟ ۶ خو تاسو د غريب سپکاوے وکړو. ولې دا
مالداره نهٔ دے چې په تاسو ظلم کوی او عدالت ته مو راکاږی؟ ۷ ولې دا هغوئ نهٔ دی ځوک چې د هغه چا د عزتمند نوم
په حقله کُفر غروی په کوم نوم چې تاسو يادېږئ؟ ۸ کهٔ په حقيقت کښې تاسو په هغه شاهی شريعت عمل وکړئ چې په
کِتاب مقدس کښې دے چې فرمائی چې، ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مينه کوئ،“ نو تاسو ښهٔ کوئ. ۹ خو
کهٔ چرې تاسو طرفداری کوئ نو گناه کوئ او د شريعت په مطابق مجرمان يئ. ۱۰ ځکه کهٔ يو کس په ټول شريعت عمل
کوی او صرف په يوه خبره کښې هم خطا وکړی نو هغه د هغه چا په شان دے چې ټول شريعت ماتوی. ۱۱ ځکه چا چې
دا فرمائيلی دی چې، ”زنا مهٔ کوئ،“ نو هغهٔ دا هم فرمائيلی دی چې، ”قتل مهٔ کوئ.“ نو کهٔ تاسو زنا ونهٔ کړئ او قتل وکړئ
نو بيا هم تاسو شريعت مات کړو. ۱۲ نو څهٔ چې تاسو وايئ او څهٔ کوئ خو دا خبره ياده ساتئ چې ستاسو به په هم هغه
شريعت اِنصاف کيږی کوم چې تاسو له آزادی درکوی. ۱۳ ځکه چا چې رحم ونهٔ کړو نو په هغهٔ هم د اِنصاف په مطابق
رحم نهٔ کيږی. بيا هم رحم په اِنصاف غالب دے.

حقيقی مومن

۱۴ اے زما وروڼو او خوېندو، کهٔ ځوک ووائی چې زهٔ ايماندار يم او نيک کارونه نهٔ کوی نو د هغهٔ د دې ايمان نه څهٔ فائده
ده؟ ولې داسې ايمان هغهٔ له خلاصون ورکولے شی؟ ۱۵ فرض کړئ کهٔ تاسو يو ورور يا خور ووينئ چې خوراک يا جامو
ته يې ضرورت وی، ۱۶ او تاسو ورته ووايئ چې، ”په خير لاړ شه، گرم اوسه او موړ اوسه،“ خو د کومو څيزونو چې هغهٔ

ته ضرورت وی، هغه ورنهٔ کړئ نو د دې فائده څهٔ ده؟ ۱۷ دغه شان ایمان هم دے، کهٔ د دې سره نیکی کول نهٔ وی نو دا ایمان عبث دے. ۱۸ خو څهٔ خلق به وائی چې، "تهٔ ایماندار یې او زهٔ نېک کارونه کوم." تهٔ خپل ایمان بغېر د نېک کارونو نه ما ته وښایه او زهٔ به خپل ایمان درته په نېک کار کولو وښایم. ۱۹ تهٔ په دې خبره یقین کوې چې خُدائ پاک یو دے. دا ډېره ښهٔ خبره ده. اگر چې پیریان هم داسې ایمان ساتی او د یرې نه رپیږی. ۲۰ اے کم عقله، ولې تهٔ په دې هم نهٔ پوهېږې چې د نېک کار کولو نه بغېر ایمان عبث دے؟ ۲۱ نو کله چې زمونږ نیکهٔ اِبراهیم خپل زوئ اِسحاق په قربان‌گاه د قربانی په طور پېش کړو نو ولې هغه په دې کار سره صادق نهٔ شو څهٔ؟ ۲۲ نو تا وکتل چې د هغهٔ ایمان او عمل په شریکه کار وکړو او د هغهٔ دې کار د هغهٔ ایمان کامِل کړو. ۲۳ او د صحیفو هغه لیکل پوره شو چې فرمائی، "اِبراهیم په خُدائ پاک ایمان راوړو او دا د هغهٔ دپاره په صداقت حساب شو." او هغه خلیل الله ویللے شو. ۲۴ نو تاسو وینئ چې انسان تش په ایمان نه، بلکې په عمل صادق کیږی. ۲۵ نو راحب کنجره هم د دې یو بل مثال دے چې هغې په خپل نېک کار سره د خُدائ پاک صداقت حاصل کړو کله چې هغې هغه جاسوسانو له پناه ورکړه او په بله لار یې رُخصت کړل. ۲۶ نو څنګه چې بدن بغېر د روح نه مړ دے هم دغه شان ایمان هم بغېر د نېک کار کولو نه مړ دے.

په ژبه قابو ساتل

۳ ۱ اے زما ورونړو او خوېندو، په تاسو کښې دې اُستاذان زیات نهٔ شی ځکه چې تاسو ته پته ده چې مونږ څوک چې اُستاذان یُو، راسره به لا نور ډېر سخت حساب کِتاب کیږی. ۲ ځکه چې مونږ ټول اکثر غلطیانې کوُو، او څوک چې په خپلو خبرو کښې غلطی نهٔ کوی نو هغه کامِل دے او ټول بدن په قابو کښې ساتلے شی. ۳ مونږ د آسونو په خولو کښې د دې دپاره واګې اچوو چې زمونږ په مرضی تلل کوی نو دغه شان بیا مونږ د هغوئ پوره بدن هر خوا ته بوتلے شُو. ۴ دغه شان تاسو سمندری جهازُونو ته وګورئ اگر چې هغه ډېر لوئ وی او په تېزو هواګانو چلیږی خو دا د یو ورکوټی پارو په ذریعه د مانګی د مرضی په مطابق چلیږی. ۵ دغه شان ژبه هم یو ورکوټے اندام دے خو ډېرې غټې خبرې کوی څنګه چې یو ورکوټے بڅرکے یو لوئ ځنګل ته اور لګوی. ۶ او ژبه هم اور دے، دا زمونږ په اندامونو کښې د شرارت یوه دُنیا ده، دا په ټول وجود کښې بدی پیدا کوی او زمونږ په ټول ژوندون کښې اور لګوی، او په خپله د دوزخ په اور کښې سوزیږی.
۷ نو چې هر قِسم ځنګلی ځناور، مارغان، چینجی او کبان د انسان په قابو کښې راتلے شی او راغلی هم دی، ۸ خو څوک هم ژبه په قابو کښې نهٔ شی راوستلے. دا یوه نا آرامه بلا ده او د وژونکی زهر نه ډکه ده. ۹ هم په دې ژبه مونږ د مالِک او پلار ثنا وایو، او هم په دې مونږ هغوئ ته چې د خُدائ پاک په صُورت پیدا شوی دی، ښېرې کوُو. ۱۰ هم د دې یوې خولې نه برکت او هم ښېرې راوځی. اے زما ورونړو او خوېندو، په کار نهٔ دی چې داسې وشی. ۱۱ ولې د چینې د یوې خولې نه خوږې او ترخې اوبهٔ راوځی څهٔ؟ ۱۲ اے زما ورونړو او خوېندو، ولې د اینځر په ونه کښې زیتون، یا په انګور کښې اینځر پیدا کېدے شی څهٔ؟ هم دغه شان د ترخې چینې نه خوږې اوبهٔ نهٔ شی راوتلے.

آسمانی حِکمت

۱۳ په تاسو کښې څوک هوښیار او پوهه شته دے؟ هغه دې په خپلو کارونو د نېک چال چلن په وسیله او هغه عاجزئ سره دې دا خبره ثابته کړی، چې د حِکمت نه پیدا کیږی. ۱۴ خو کهٔ ستاسو په خپلو زړُونو کښې سخته کینه او خود غرضی وی، نو فخر پرې مهٔ کوئ او مهٔ د حق خلاف دروغ وایئ. ۱۵ دا هغه حکمت نهٔ دے کوم چې د آسمان نه راځی بلکې دُنیاوی، نفسانی او شیطانی دے. ۱۶ ځکه چې چرته چې کینه او خود غرضی وی، هلته به فساد او هر قِسم شرارت هم

کيږي. ⑰ خو چې کوم حِکمت د آسمان نه راځي، اول خو هغه پاک وي، بيا صُلح خوښوونکے، نرم مزاجه، تربيت خوښوونکے، د رحم او د ښو مېوو نه ډک، بې له طرفدارۍ او رياکارۍ وي. ⑱ او صُلح کوونکي د صُلحې سره داسې تخم کَرى چې د صداقت مېوې ترې پېدا کيږى.

د دُنيا سره دوستى

۴ ① ستاسو په مينځ کښې جنګ او جګړې د کومه راغلې؟ ولې دا ستاسو د هغه خواهشاتو په وجه نۀ دى چې په تاسو کښې فساد پېدا کوى؟ ② تاسو چې څۀ غواړئ او حاصلولے يې نۀ نو بيا تاسو قتل کوئ. تاسو د نورو خلقو د څيزونو نه سوزئ، خو تاسو هغه نۀ شئ حاصلولے، نو بيا تاسو د جنګ جګړو نه کار اخلئ. خو تاسو سره هغه څۀ نشته کوم چې تاسو غواړئ ځکه چې تاسو هغه د خُدائ پاک نه نۀ غواړئ. ③ تر دې چې تاسو يې غواړئ خو څۀ په لاس نۀ درځى، دا ځکه چې تاسو يې په بد نيت سره غواړئ، د دې دپاره چې تاسو يې په خپل عېش و عشرت ولګوئ. ④ اے زناکارو خلقو، ولې تاسو په دې نۀ پوهېږئ چې د دُنيا سره ملګرتيا کول د خُدائ پاک سره دشمنى کول دى؟ نو ځکه څوک چې د دې شريرې دُنيا سره مينه کوى، هغه د خُدائ پاک سره دشمنى کوى. ⑤ يا تاسو دا ګنړئ چې مقدس کِتاب بېفائدې وائى چې، ”خُدائ پاک چې کوم روح زمونږ په زړُونو کښې اچولے دے، هغه د حسد خواهش ساتى څۀ؟“ ⑥ بلکې هغه په مونږ زيات فضل کوى، نو ځکه صحيفې دا فرمائى چې، ”خُدائ پاک د کبرژنو مقابله کوى خو عاجزانو له فضل ورکوى.“ ⑦ نو په دې وجه خپل ځانونه بيا د خُدائ پاک تابع کړئ، او د اِبليس مقابله وکړئ نو هغه به تاسو نه وتښتى. ⑧ تاسو خُدائ پاک ته رانزدې شئ او هغه به تاسو ته رانزدې شى. اے ګناهګارانو، خپل لاسونه د بدو کارونو نه صفا کړئ او اے دوه زړيو خلقو، خپل زړونه پاک کړئ. ⑨ په خپلو اعمالو وير او ژړا وکړئ، ستاسو خندا دې په وير بدله شى او ستاسو خوشحالى دې په غم. ⑩ خپل ځان د مالِک په وړاندې عاجز کړئ او هغه به تاسو له عزت درکړى.

په نورو ورونړو اِلزام لګول

⑪ اے ورونړو او خويندو، د يو بل خلاف خبرې مۀ کوئ. څوک چې د خپل ورور خلاف خبرې کوى يا په بل چا اِلزام لګوى، هغه د شريعت بد وائى او په شريعت اِلزام لګوى، خو کۀ تۀ په شريعت اِلزام لګوې نو تۀ په شريعت عمل کوونکے نه، بلکې په هغې قاضى يې. ⑫ خو د شريعت ورکوونکے او قاضى خو يو دے چې د بچ کولو او د هلاکولو قدرت ورسره شته، نو بيا تۀ څوک يې چې په خپل ګاونډى اِلزام لګوې؟

د فخر خلاف خبردارے

⑬ په تاسو کښې څوک چې دا وائى چې، ”مونږ به نن يا سبا فلانکى ښار ته لاړ شُو او هلته به يو کال تېر کړُو او په تجارت کښې به ګټه وکړُو،“ ⑭ خو اوس تاسو په دې نۀ يئ خبر چې سبا به څۀ کيږى، ستاسو ژوند څۀ څيز دے؟ د يو دوند په شان دے چې د لږ ساعت دپاره ښکاره شى او بيا فنا شى. ⑮ د دې په ځائ تاسو له دا وئيل په کار دى چې، ”کۀ د مالِک خُدائ رضا وى نو مونږ به ژوندى پاتې شُو او دا يا هغه کار به وکړُو.“ ⑯ خو تاسو په خپلو ډوزو فخر کوئ خو دا قِسم فخر کول بد دى. ⑰ نو بيا کۀ څوک په ښۀ کولو پوهيږى او نۀ يې کوى، نو هغه ګناه کوى.

دولتمندو ته خبردارے

۵ ۱ اے مالدارو واورئ، تاسو په خپلو هغه مصيبتونو چې راتلونکی دی، ژړا او فرياد وکړئ. ۲ ستاسو مال دولت
سخا شو او ستاسو جامې چينجو ووهلې. ۳ ستاسو سرهٔ زر او سپين زر زنګ شول او د دې زنګ به ستاسو خلاف
ګواهي ورکوی، او دا به ستاسو غوښې لکه د اور په شان وسوزوی. تاسو په دې آخری ورځو کښې خزانې رايوځائ کوئ.
۴ ګورئ، کومو مزدورانو چې ستاسو په پټو کښې لَو کړے دے، د هغوئ هغه مزدوری چې تاسو په دوکه ايساره کړې ده،
چغې وهی او د لَوګرو فرياد ربُ الافواج خُدائ غوږُونو ته رسيدلے دے. ۵ تاسو په دُنيا کښې د عيش او عشرت ژوند تېر
کړو، او تاسو خپل ځانونه د حلالېدو د ورځ دپاره څورب کړل. ۶ تاسو صادق سړے قصوروار کړو او ومو وژلو، خو
هغهٔ ستاسو مقابله نهٔ کوی.

د تکليف په وخت کښې صبر او دُعا

۷ نو اے وروڼو او خوېندو، د مالِک تر راتلو پورې صبر وکړئ، لکه څنګه چې يو زميندار د زمکې د قيمتی فصل په
اِنتظار کښې د منی او د سپرلی د باران تر ورېدو پورې صبر کوی. ۸ نو تاسو هم صبر وکړئ او خپل زړونه مضبوط
کړئ ځکه چې د مالِک راتلل رانزدې دی. ۹ اے وروڼو او خوېندو، د يو بل خلاف شکايت مهٔ کوئ نو چې تاسو سزا ونهٔ
مومئ. ګورئ، قاضی په دروازه کښې ولاړ دے. ۱۰ اے وروڼو او خوېندو، کومو نبيانو چې د مالِک په نوم کلام وکړو، د
هغوئ تکليفونه تېرول او صبر کول خپل ځانته نمونه وګڼئ. ۱۱ واقعی چې مونږ هغوئ ته بختور وايو څوک چې صبر
کوونکی دی. تاسو د ايُوب د صبر په حقله اورېدلی دی او تاسو د مالِک مقصد هم وليدو چې مالِک څومره ډېر مهربانه او
رحيم دے. ۱۲ خو اے زما وروڼو او خوېندو، د ټولو نه لويه خبره دا ده چې قسم ونهٔ خورئ، نهٔ د آسمان او نهٔ د زمکې او
نهٔ د څهٔ بل څيز، بلکې ستاسو "آو" دې "آو" وی او ستاسو "نه" دې "نه" وی، نو چې تاسو د سزا لائق ونهٔ ګرځئ. ۱۳ کهٔ
په تاسو کښې څوک په تکليف کښې وی نو دُعا دې وغواړی، کهٔ خوشحاله وی نو هغوئ دې ثنا ووائی. ۱۴ کهٔ په تاسو
کښې څوک بيمار وی نو هغوئ دې د جماعت مشران راوبلی او د هغهٔ دپاره دې هغوئ دُعا وغواړی او د مالِک په نوم دې
هغوئ په تېلو مسح کړی. ۱۵ او کومه دُعا چې په ايمان سره وغوښتے شی د هغې په وجه به بيمار روغ شی، او مالِک به
هغه راپاڅوی او کهٔ هغهٔ ګناهونه کړی وی نو هغه به ورته معاف شی. ۱۶ نو بيا ځکه تاسو په خپلو کښې يو بل ته د خپلو
ګناهونو اِقرار وکړئ او د يو بل دپاره دُعا وغواړئ نو چې تاسو شفا ومومئ. د زړهٔ نه د صادقه دُعا ډېر اثرناکه وی. ۱۷
الياس زمونږ په شان انسان وو، او هغهٔ ډېر په جوش سره دُعا وغوښته چې باران دې ونهٔ ورېږی، او تر درې نيمو کالو
پورې په زمکه باران ونهٔ ورېدلو. ۱۸ نو چې هغهٔ بيا دُعا وغوښتله نو د آسمان نه باران وورېدو او په زمکه فصل زرغون
شو. ۱۹ اے زما وروڼو او خوېندو، کهٔ څوک په تاسو کښې د حق د لارې نه واوړی او بل څوک هغه بيا واپس راواړوی،
۲۰ نو تاسو په دې پوهه شئ چې څوک چې ګناه ګار د ګمراهۍ نه راواړوی، هغه به يو کس د مرګ نه بچ کړی او په ډېرو
ګناهونو به پرده واچوی.